

[Miljøministeren]

stand af 1250 m eller mere fra den fabriksbygning på Novos fabrik, hvor produktionen ifølge den meddelte godkendelse vil ske.

NOAH har i anledning af formuleringen i miljøstyrelsens afgørelse i klagesagen af 28. juli 1986 vedrørende klageberettigelsen for NOAHs mandanter anmodet miljøstyrelsen om en egentlig afgørelse om selve klageberettigelsen, som styrelsen i sin afgørelse havde udtrykt tvivl om.

Miljøstyrelsen har derfor den 7. august 1986 truffet en supplerende afgørelse om klageberettigelsen for NOAH og for de af NOAH repræsenterede beboere i Kalundborg. Efter denne afgørelse afviser miljøstyrelsen de pågældendes klageret i forhold til Vestsjællandss amtskommunes afgørelse af 19. december 1985.

Styrelsen har samtidig meddelt NOAH klagevejledning med hensyn til indbringelse af afgørelsen for miljøankenævnet efter miljøbeskyttelsesloven.

Der er endvidere rejst spørgsmål om, i hvilket omfang miljøstyrelsen har givet de pågældende beboere og organisationen NOAH mulighed for at vurdere den foretagne risikoanalyse.

Hertil skal styrelsen bemærke, at levnedsmiddelstyrelsen har oplyst, at man har givet NOAH aktindsigt i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen, således er kun visse oplysninger om de specifikke beskrivelser og betegnelser af de anvendte organismer, jfr. offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 2, blevet undtaget. Efter denne bestemmelse omfatter adgangen til at få oplysninger ikke dokumenter, der indeholder oplysninger om tekniske forhold, for så vidt det er af økonomisk betydning for virksomheden, at begæringen ikke imødekommes.

Da NOAH og NOAHs mandanter ikke er anerkendt som klageberettigede/partner i sagen, har miljøstyrelsen ikke udsat sin afgørelse i medfør af reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen.«

På baggrund af begrundelsen for det stillede spørgsmål er der grund til at fremhæve, at det netop er i erkendelse af miljøbeskyttelseslovens utilstrækkelighed på genområdet, at jeg i foråret fremsatte et lovforslag til regulering af netop dette område. Den konkrete sag er derfor ikke nogen god fællesnævner

for, hvorledes kommende gensager vil blive behandlet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at levnedsmiddelstyrelsen for tiden overvejer, hvorledes de enkelte dele af loven om miljø og genteknologi nærmere skal udmøntes i praksis.

Spm. nr. S 1560

Til *industriministeren* (4/8 86) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren i fortsættelse af industriministerens svar på spørgsmål nr. S 1513 give en kortfattet redegørelse for, i hvilket omfang mulighederne for at benytte bekvemmelighedsflag bliver ændret ved ikrafttræden af UNCTAD-konventionen, samt om Danmark under forhandlingerne har trukket i retning af skærpelse eller svækkelse af de pågældende krav?«

Svar (8/8 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

UNCTAD-konventionen om betingelser for registrering af skibe er et kompromis mellem udviklingslandene og industrilandene. Konventionen rummer bestemmelser om, at der skal være en direkte forbindelse imellem flagstat og skibe under dens flag. Dette krav kan opfyldes ved, at flagstaten f.eks. fastsætter bestemmelser om, i hvilket omfang der skal kræves national deltagelse i bemanning af skibe eller i ejerskabet af skibene. Det er imidlertid op til flagstaten at fastsætte omfanget af national deltagelse.

Det er på denne baggrund ikke muligt at forudsige, i hvilket omfang mulighederne for at benytte bekvemmelighedsflag vil blive ændret ved ikrafttræden af UNCTAD-konventionen. Mulighederne vil afhænge af de fortolkninger, deltagerlandene vil lægge til grund for konventionens implementering, og omfanget af national deltagelse i bemanning og ejerskab af skibene fastsat af den enkelte flagstat.

Under forhandlingerne har det danske synspunkt været, at der ikke var behov for en konvention på dette område. Dette synspunkt deltes af en lang række industrilandene, herunder de traditionelle skibsfartsnationer.

Spm. nr. S 1561